

Danmark nød herefter den mest vidtrækkende beskyttelse mod udvisning, udlændinge med mere end fire års ophold her i landet nød den næstbedste beskyttelse mod udvisning, og udlændinge med mindre end fire års ophold nød den mindste beskyttelse mod udvisning. Flygtninge blev sidestillet med udlændinge med mere end syv års ophold.

Baggrunden for trappestigemodellen var, at udlændinge, der i kraft af et længerevarende ophold i Danmark havde en nærmere tilknytning til det danske samfund, burde nyde en større beskyttelse mod udvisning end udlændinge med begrænset eller slet ingen tilknytning til landet.

Den valgte 7-års grænse var begrundet i, at udlændinge på daværende tidspunkt under normale omstændigheder havde mulighed for at opnå indfødsret efter syv års ophold (i dag ni år), jf. herved Udvisningsudvalgets betænkning nr. 1326/1997 s. 65. Der foreligger ingen nærmere oplysninger om begrundelsen for 4-års grænsen.

I 1998 blev udvisningsreglerne på flere områder revideret. Udvisningsudvalgets betænkning nr. 1326/1997 udgjorde grundlaget for en række ændringer af udvisningsbestemmelserne, og blandt andet blev trappestigemodellen ændret således, at de personer, der nød den næstbedste beskyttelse mod udvisning, fremover omfattede udlændinge med mere end tre års ophold her i landet. Baggrunden for ændringen var, at en udlænding kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse efter tre års ophold (i dag syv år).

Det fremgår af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 22, at en udlænding, der har været lovligt her i landet i mere end 7 år kan udvises, hvis den pågældende straffes med ubetinget fængsel i mindst 4 år (nr. 1), for flere forhold straffes med ubetinget fængsel i mindst 2 år (nr. 2) eller straffes med ubetinget fængsel i mindst 2 år og tidligere er idømt ubetinget fængselsstraf (nr. 3). Flygtninge sidestilles fortsat med personer med mere end 7 års ophold.

Efter udlændingelovens § 23 kan en udlænding, der har været lovligt her i landet i mere end 3 år, udvises, hvis den pågældende straffes med ubetinget fængsel i mindst 2 år (nr. 1), for flere forhold straffes med ubetinget fængsel i mindst 1 år (nr. 2) eller straffes med ubetinget fængsel i mindst 1 år og tidligere er idømt ubetinget fængselsstraf (nr. 3).

For udlændinge med kortere tids lovligt ophold i Danmark kan betinget eller ubetinget frihedsstraf generelt danne grundlag for udvisning, jf. udlændingelovens § 24, nr. 2.

Udvisningsadgangen efter udlændingelovens §§ 22-24 knyttes således til den konkret forskyldte

straf for den begåede kriminalitet. Med fængselsstraf sidestilles anden strafferetlig retsfølge, som indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, f.eks. dom til forvaring, dom til anbringelse på hospital for sindslidende og ungdomssanktion.

Bestemmelserne suppleres af udlændingelovens § 25 a, stk. 1, hvorefter en udlænding, der ikke har haft lovligt ophold i Danmark i mere end de sidste 6 måneder, kan udvises, hvis den pågældende er pågrebet under, har erkendt eller er dømt for visse nærmere angivne lovovertrædelser, f.eks. simpel vold, besiddelse af euforiserende stoffer eller mindre berigelseskriminalitet.

Ved lovligt ophold i udvisningsreglernes forstand forstås ophold her i landet i form af et visumfrit ophold, et visumophold eller et ophold med opholdstilladelse. Processuelt ophold – dvs. hvor en udlænding alene har ret til at opholde sig her i landet, fordi den pågældendes ansøgning om opholdstilladelse er under behandling – betragtes ikke som lovligt ophold.

Længden af udlændingens lovlige ophold regnes fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregistret eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet for ansøgningens indgivelse. For flygtninge regnes længden af det lovlige ophold dog fra tidspunktet for den første meddelelse af opholdstilladelse. Der henvises til udlændingelovens § 27.

2.1.3. Særlige udvisningsregler

Trappestigemodellen er gennem de senere år blevet suppleret af regler, der udvider udvisningsadgangen i tilfælde af nærmere angiven grov kriminalitet. Intentionen er, at særligt grove kriminalitetsformer så vidt muligt skal medføre udvisning uden særlige begrænsninger som følge af længden af udlændingens ophold her i landet og længden af den idømte frihedsstraf.

Ved en ændring af udlændingeloven i 1996 blev der indført en sådan særlig udvisningsregel med hensyn til narkotikakriminalitet. En udlænding, der idømmes ubetinget frihedsstraf for narkotikakriminalitet, kan således som udgangspunkt udvises, uanset hvor længe den pågældende udlænding har været her i landet og uanset længden af den idømte frihedsstraf. Baggrunden for ændringen var et led i den daværende regerings indsats mod narkotikakriminalitet.

I 1998 blev der på baggrund af Udvisningsudvalgets betænkning nr. 1326/1997 indført tilsvarende udvisningsregler med hensyn til flere former for personfarlig kriminalitet samt grove berigelsesforbrydelser.

I 2002 kom de særlige udvisningsregler til at omfatte bl.a. forbrydelser mod staten og besiddelse af særlige